

Arrest

nr. 339 998 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. SWERTS, die *loco* advocaat C. VAN CUTSEM verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 20 februari 2023, diende op 20 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 20 januari 2025 nam de gedelegeerde van de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 20 januari 2025 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/02/2023

Overdracht CGVS: 02/06/2023

U werd op 21 oktober 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 09.36 uur tot 13.28 uur, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Jana DEKERF, loco meester Catherine VAN CUTSEM, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Abgalclan, subclan Wa'isley. U bent op [...] december 1986 geboren in Garasweyne, in het district Balcad, regio Middle Shabelle.

Uw vader A.I.J. overleed toen uw moeder nog zwanger van u was. Toen u vijf was huwde uw moeder met haar tweede man, H.M.H.

In 2002 werd u op zestienjarige leeftijd verplicht om te huwen met A.A.J. Hij behandelde u van in het begin slecht en mishandelde u door u vaak te slagen.

Eind 2019 besloot u de mishandelingen te ontvluchten. Uw vriendin hielp u en jullie gingen samen met de auto via Balcad, Jowhar en Galkayo naar Bosaso, waar jullie de boot namen naar Jemen om vervolgens naar SaoediArabië door te reizen. Eenmaal daar aangekomen, vroeg u meteen aan uw moeder om de scheiding met uw man aan te vragen. In de tussentijd was uw oom langs vaderskant, O.I.J., teruggekeerd uit Zuid-Afrika. Hij regelde de scheiding voor u. A.A.J. wilde enkel scheiden als hij zijn bruidsschat terugbetaald kreeg, wat uw moeder voor u deed. Begin 2020 is de scheiding voltrokken. In Saoedi-Arabië woonde u in Jeddah in een huis waar veel werkers zoals u waren. Jullie werkten voor gezinnen die voor jullie verblijf betaalden.

Na anderhalf jaar in Saoedi-Arabië, rond midden 2021 werd u Saoedi-Arabië uitgezet. U kwam aan in Mogadishu en nam vervolgens de auto opnieuw naar Garasweyne. Hier aangekomen bleek uw ex-man u nog steeds als zijn vrouw te beschouwen. Uit angst voor hem vertrok u minder dan een maand daarna opnieuw naar Saoedi-Arabië. U belde hiervoor Ab. op, een Somaliër die u kende uit Saoedi-Arabië. Hij nam het vliegtuig naar Mogadishu en nam dan een taxi om u op te halen in Garasweyne. Zo trokken jullie samen terug naar Saoedi-Arabië, want Ab. had papieren van zijn dochter mee om u de grens over te krijgen.

In Saoedi-Arabië ging u opnieuw in hetzelfde huis wonen. Ook nu kon u anderhalf jaar hier blijven, tot u opnieuw door de politie opgepakt en uitgezet werd.

Rond november 2022 kwam u opnieuw aan in Somalië en trok u weer naar Garasweyne. Toen u terugkwam eiste uw ex-man u meteen weer op als vrouw. Uw oom trok naar de imam en die gaf u gelijk, vanaf dan was u echt officieel gescheiden.

Op 17 januari 2023 kwam U., een plaatselijk lid van al-Shabaab naar uw oom en zei hij dat hij met u wilde trouwen. Uw oom weigerde omdat u nog moeilijkheden kende van uw eerste man en zei dat hij geen toestemming kon geven zolang u daar zelf niet achter stond. U. gaf uw oom enkele dagen om u klaar te maken, en ging weg. Drie dagen erna, op 20 januari 2023, kwam U. u halen. U was op dat moment even niet thuis. Toen U. merkte dat u er niet was, heeft hij uw oom doodgeschoten. Ook uw halfbroer M. overleed door een verdwaalde kogel.

Toen u dit te horen kreeg, vluchtte u meteen met de hulp van uw buurvrouw naar Mogadishu. Op 25 januari 2023 vertrok u met het vliegtuig uit Somalië richting Turkije, waar u dezelfde dag aankwam. Op 27 januari 2023 ging u te voet naar Griekenland, waar u op 30 januari 2023 aankwam. Op 19 februari 2023 nam u het vliegtuig en kwam u na een doorreis op 20 februari 2023 België binnen, waar u dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer vreest u gedwongen te moeten huwen met U., een lid van al-Shabaab. Daarnaast vreest u ook dat hij u opnieuw zal besnijden. Tot slot vreest u ook uw ex-man A.A.J. die u nog steeds als zijn vrouw beschouwt.

Ter staving van uw asielrelaas dient u een VGV-attest d.d. 25 juli 2023 in dat aantoonst dat u een besnijdenis type 3 ondergaan hebt.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Uw verklaringen bevatten verschillende tegenstrijdigheden en toevalligheden die uw relaas niet aannemelijk maken. U maakt niet geloofwaardig dat u gevisieerd werd door een Al-Shabaab-lid voor een gedwongen huwelijk.

- Tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 31 mei 2023, hierna "DVZ", geeft u aan dat u eerst rechtstreeks benaderd werd door U. en dat hij pas na uw weigering naar uw oom O. ging om uw hand te vragen (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 21 oktober 2024, hierna "CGVS", geeft u echter aan dat U. rechtstreeks naar uw oom O. ging om u ten huwelijk te vragen (CGVS, p. 13). U geeft zelfs aan dat u U. zelf nog nooit ontmoet hebt en bevestigt voor een tweede keer dat hij rechtstreeks naar uw oom O. is getrokken (CGVS, p. 31 & 32). Hiermee geconfronteerd haalt u aan dat uw woorden misschien verkeerd vertaald werden (CGVS, p. 34). Nochtans gaf u bij het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat u geen problemen hebt gekend tijdens het interview bij de DVZ, dat u toen de tolk goed verstond en dat het verslag u werd voorgelezen (CGVS, p. 3.). Voorgaande doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u of uw oom benaderd werden door een plaatselijk lid van Al-Shabaab en dat uw oom om die reden gedood werd.

- U zegt U. nooit fysiek ontmoet te hebben en hem helemaal niet te kennen, maar geeft tegelijkertijd ook aan dat het voor u duidelijk was dat hij tot Al-Shabaab behoorde door de manier waarop hij sprak op het moment dat hij u een aanzoek heeft gedaan (CGVS, p. 32). Ook dit maakt het gegeven dat U. u een aanzoek gedaan heeft en de daaruit volgende problemen opnieuw niet aannemelijk.

- U was niet thuis op het moment dat de leden van Al-Shabaab bij uw oom thuis zijn gekomen, maar wist toch meteen van zijn dood af en u kan zelfs aangeven dat de daders rustig naar huis vertrokken (CGVS, p. 33). Het gegeven dat U. absoluut met u wilde trouwen en er zelfs uw oom en halfbroer voor doodde, maar hij daarna gewoon vertrok en er niet in slaagde (of mogelijks zelfs geen poging ondernam om) u te lokaliseren, is weinig aannemelijk. U geeft bovendien aan dat u van de schietpartij hoorde omdat u in een erg klein dorp woonde (CGVS, p. 33), wat het des te minder aannemelijk maakt dat U. u niet zou (pogen te) vinden om u op te eisen als vrouw nadat hij uw oom en halfbroer heeft gedood.

Uw verklaringen over de bedreigingen van uw ex-man zijn niet aannemelijk.

- Volgens uw verklaringen zegt uw ex-man dat u nog steeds met hem gehuwd bent en wilt hij u opnieuw opeisen als zijn vrouw (CGVS, p. 4 & 14). Nochtans geeft u zelf aan dat u wel degelijk van hem gescheiden bent. U vluchtte naar Saoedi-Arabië om uw man te ontkomen en vroeg daar vrijwel meteen de scheiding aan via uw moeder (CGVS, p. 7 & 23). Zij regelde dit via uw oom, de broer van uw vader, die daarvoor was teruggekeerd uit Zuid-Afrika (CGVS, p. 23). Omdat u zelf niet aanwezig was, bevestigde uw moeder dat de scheiding voltrokken was (CGVS, p. 24). Bovendien geeft u aan dat uw man enkel wilde scheiden op voorwaarde dat zijn bruidsschat werd terugbetaald, wat uw moeder dan ook deed (CGVS, p. 7 & 24). Tot slot werd de scheiding ook nog eens bevestigd door de geloofsgeleerde (CGVS, p. 8). Het gegeven dat uw ex-man u absoluut opnieuw zou willen en kunnen opeisen nadat u officieel van hem gescheiden bent, uw bruidsschat terugbetaald hebt en een bevestiging van de geloofsgeleerde kreeg, is dus niet aannemelijk.

U biedt het CGVS geen zicht op uw huidig, volledig netwerk in Somalië, en de omstandigheden van uw vertrek uit uw land van herkomst.

- Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen, uw vermeend gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab en de aanval op uw oom en broer die daaruit resulteerde (CGVS, p. 13), biedt u geen reëel zicht op uw werkelijk netwerk. Hierdoor heeft u evenmin aangetoond dat u bij terugkeer naar Somalië als alleenstaande vrouw zonder netwerk beschouwd moet worden

- Bij de DVZ geeft u aan dat uw halfbroers Abd. en M. in Garasweyne wonen (Verklaring DVZ, p. 9), bij het CGVS geeft u dan weer aan dat zij op het moment van uw vertrek uit Somalië al in Zuid-Afrika woonden (CGVS, p. 6). Voorgaande doet vermoeden dat u informatie achterhoudt over de ware grootte van uw netwerk in Somalië.

- U geeft aan dat uw dorp van 2009 tot aan uw vertrek op 20 januari 2023 onder de volledige controle van Al-Shabaab stond (CGVS, p. 12). Toch kon u meerdere keren ongestoord vertrekken uit uw dorp en vluchten naar Saoedi-Arabië en Mogadishu. Meer nog, op de avond dat uw oom en halfbroer gedood werden kon u met behulp van uw buurvrouw meteen vertrekken uit het dorp (CGVS, p. 33), om uw reis naar Europa aan te vatten, terwijl een plaatselijk lid van Al-Shabaab absoluut met u wilde trouwen. Daarbij kon u bovendien ook nog, ondanks dat u halsoverkop uw dorp diende te verlaten het geld dat u in Saoedi-Arabië gespaard had meenemen, zonder daarvoor naar huis terug te keren. U betaalde met dat geld immers de helft van uw reis naar België (CGVS, p. 11). Het gegeven dat u als alleenstaande vrouw zonder mannelijke begeleiding zonder enig probleem kon vertrekken uit uw dorp terwijl u op de vlucht was voor een lid van Al-Shabaab is weinig

aannemelijk. Voorgaande doet verder vermoeden dat u informatie achterhoudt over de grootte en de financiële draagkracht van het netwerk dat in uw hoofde bestaat in Somalië.

U legt in het kader van uw verzoek om internationale bescherming een medisch attest d.d. 25 juli 2023 neer betreffende uw vrouwelijke genitale verminking (VGV). Hieruit blijkt dat u een vrouwelijke genitale verminking type III onderging en gedesinfibuleerd werd. Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar Somalië, uitte u een vrees tot herinfibulatie. U stelt dat aangezien het Al-Shabaab-lid U. u wilt verplichten om met hem te huwen u bij een terugkeer naar Somalië een herinfibulatie dient te ondergaan (CGVS, p. 4). Ter zake dient te worden benadrukt dat er géén geloof wordt gehecht aan het door u beschreven gedwongen huwelijk met U. (zie supra). Uit de toegevoegde landeninformatie blijkt bovendien niet dat er een systematische toepassing is van herinfibulatie (geheel of gedeeltelijk) tegen de wil van de vrouw in na een scheiding of in het kader van een volgend huwelijk in Somalië. Het principe van maagdelijkheid – dat van belang is bij een eerste huwelijk – is immers niet meer van toepassing. Aldus liggen er geen concrete indicaties voor waaruit zou blijken dat u bij een terugkeer naar uw land opnieuw zou worden onderworpen aan VGV.

Ter zake dient (nog) opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

U haalde verder geen andere redenen aan inzake uw VGV. Uit uw verklaringen kan derhalve niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaacoireportsomaliasecuritysituation20230222.pdf>, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202304EUAACOIQueryResponseQ13SomaliaSecuritySituation.pdf>, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussomalie.overzichtveiligheidsincidenten20231221.pdf> of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat

verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraaan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Garasweyne. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

*"- artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;
- artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980;
- artikel 3 EVRM;
- artikelen 2 en 3 Anti-folterverdrag;
- artikelen 6 en 7 IVBPR;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);
- de beoordelingsfout."*

- Risico op gedwongen huwelijk.

Verzoekster volhardt in haar verklaringen omtrent haar vrees voor een gedwongen huwelijk. Wat de vermeende tegenstrijdigheid betreft tussen het feit dat verzoekster zou hebben aangegeven U. nooit fysiek te hebben ontmoet, terwijl ze tegelijkertijd aangaf dat het voor haar duidelijk was dat hij tot AS behoorde door de manier waarop hij sprak tijdens zijn aanzoek, dient te worden opgemerkt dat verzoeksters verklaringen onzorgvuldig zijn weergegeven. Uit de weergegeven verklaring kan niet worden afgeleid dat zij deze informatie via haar oom of rechtstreeks van U. heeft verkregen. Er kan bijgevolg geen enkele nuttige conclusie uit worden getrokken. Verzoekster citeert uit haar verklaringen van het persoonlijk onderhoud. Verweerder had verzoekster kunnen vragen op welke manier het voor haar dan wel duidelijk werd dat hij tot AS behoorde, maar liet dit na en handelde dan ook uiterst onzorgvuldig.

- Risico op (herhaalde) genitale verminking.

Verzoekster verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij bij haar terugkeer herinfibulatie vreest, aangezien zij gedesinfibuleerd werd. De bestreden beslissing stelt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat er geen systematische en automatische toepassing van herinfibulatie plaatsvindt in Somalië. Infibulatie heeft namelijk tot doel om te bewijzen dat een vrouw maagd is, waardoor vrouwen die reeds gescheiden zijn geen risico lopen om geïnfibuleerd te zijn aangezien ze geen maagd meer zijn. Daaruit leidt de bestreden beslissing af dat er geen concrete indicatie voorligt waaruit zou blijken dat bij een terugkeer verzoekster zou onderworpen worden aan VGV.

Verzoekster verwijst naar de Vreemdelingenwet, overweging 30 van de Richtlijn 2011/95/EU en het Istanbul-Verdrag van de Raad van Europa inzake het Voorkomen en Bestrijden van Geweld tegen Vrouwen en Huiselijk Geweld. Verzoekster stelt dat er rekening moet worden gehouden met een gendergevoelige beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Artikel 60, eerste lid, van het Istanbul-verdrag bevat niet alleen een expliciete verwijzing naar de vluchtelingendefinitie uit artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag, waardoor het gendergerelateerd geweld als een vorm van vervolging in de zin van dit verdrag beschouwt, maar stelt in het tweede lid bovendien ook een gendersensitieve verwerking van asielaanvragen voorop. Verzoekster verwijst naar UNHCR's "*Guidance Nota on refugee Claims relating to Female genitale Mutilation*" van mei 2009 en informatie van de website van de Raad van Europa.

Verzoekster citeert uit landeninformatie aangaande het risico op (herhaalde) vrouwelijke genitale verminking: enerzijds herinfibulatie na bevalling en anderzijds herinfibulatie na verblijf in het Westen of na huwelijk met een nieuwe partner.

In dat verband moet herhaald worden dat verzoekster slachtoffer is geworden van vrouwelijke genitale verminking, meer bepaald van het type 3 (infibulatie). Dit betekent dat, in de context waarin zij is opgegroeid,

vrouwelijke genitale verminking, type 3, plaatsvindt en de norm blijkt. EUAA bevestigt eveneens dat herinfibulatie (na gedesinfibuleerd te zijn, opnieuw geïnfibuleerd worden) veelvoorkomend is, in alle delen van Somalië voorkomt en waar verzoekster afkomstig van is, vaak omwille van maatschappelijke druk uitgevoerd wordt. Volgens EUAA zijn er verschillende redenen waarom herinfibulatie uitgevoerd wordt, waarbij de bevalling een veelvoorkomende reden is.

Verzoekster heeft vandaag de dag nog geen kinderen. Niets sluit uit dat verzoekster in de toekomst nog kinderen zal krijgen. Bij geïnfibuleerde vrouwen die VGV type 3 ondergaan hebben, zoals verzoekster, wordt dit proces doorgaans herhaald voor de eerste twee tot vier baby's. EUAA bevestigt dat de vrouwen meestal gehoorzamen aan de druk van familie of echtgenoot om opnieuw geïnfibuleerd te worden, omdat het anders 'heel moeilijk' zou zijn om zelf te beslissen en de procedure te weigeren. Behalve onder druk van de familie besluiten vrouwen ook om na de bevalling opnieuw geïnfibuleerd te worden om seksueel aantrekkelijk te blijven voor hun man of om weer 'verzorgd en mooi' te worden.

De COI Focus van november 2024 meldt dat er geen sprake is van een systematische praktijk van herinfibulatie na de bevalling, hetgeen ingaat tegen het zonet geciteerde EUAA-rapport van 2023. Verzoekster merkt op dat de informatie in de COI Focus gemengd is en dat de risico's in beide richtingen wijzen. In het eerste deel wordt vooral benadrukt dat er een ernstig tekort aan informatie bestaat, aangezien genitale verminking een privé-aangelegenheid is. Vervolgens verwijst de COI Focus naar vier bronnen die de gegrondheid van het risico bij verzoekster onderbouwen. Vervolgens verwijst het rapport naar 4 rapporten die stellen dat herinfibulatie na de bevalling geen standaardpraktijk is, waarbij één van deze bronnen stelt dat "*de vrouw soms wordt opgelaten omdat de vroedvrouw de kennis niet heeft om de herinfibulatie uit te voeren*", hetgeen impliceert dat het een gebruik is om het wel te doen, tenzij de vroedvrouw geen kennis heeft, dan omgekeerd. Uit een volgende bron blijkt dat hoewel herinfibulatie "*niet echt in [de ziekenhuizen van] steden*" zou voorkomen, maar wel in rurale gebieden door traditionele vroedvrouwen, hetgeen van toepassing is op verzoekster. De COI Focus rondt af door te wijzen op het feit dat er geen eenduidig antwoord is in de geraadpleegde bronnen en dat meestal de (traditionele) vroedvrouw de herinfibulatie doet op verzoek van de bevallende vrouw, dat wanneer de vrouw beslist om zich niet te laten herinfibuleren, deze keuze geen gevolgen zou hebben, maar dat er wel omstandigheden zijn die deze keuze beïnvloeden.

Verzoekster citeert verder uit landeninformatie en stelt dat zij niet anders kan vaststellen dan dat de Belgische COI Focus een partiële lezing maakt van bepaalde bronnen en andere conclusies trekt.

Verzoekster heeft nog geen kinderen. Er kan niet uitgesloten worden dat verzoekster in de toekomst nog kinderen zou krijgen, waardoor zij dient te bevallen en in geval van terugkeer naar Somalië het risico op herinfibulatie bijgevolg reëel is. Er dient daarnaast opgemerkt te worden dat verwerende partij geheel naliet verzoekster te bevragen omtrent haar kinderwens, alsook over de praktijk in haar regio van herkomst wat betreft herinfibulatie na bevalling, waardoor zij verzoekster haar vervolgingsvrees bijgevolg, in het licht van de reeds besproken objectieve informatie, onvoldoende onderzocht heeft.

Bovendien blijkt uit een bron dat vrouwen die terugkeren uit Europa met meer argwaan bekeken worden, hetgeen de kans op herhaalde VGV vergroot. Verzoekster citeert uit landeninformatie. Bovendien wordt in sommige gevallen bij gescheiden vrouwen een herinfibulatie uitgevoerd om hen op die manier terug "*maagd*" te maken. Verwerende partij haalde bovendien uit eigen beweging zelf deze vrees aan wegens haar verblijf in het Westen. Zo heeft zij het zelf over de verdenking van "*overspel in het Westen*". Daarnaast haalt zij zelf aan dat de families zouden zeggen dat ze haar er op zouden moeten controleren. Bovendien is iedereen van haar omgeving zich bewust van het feit dat verzoekster een alleenstaande vrouw is, wat het risico op herinfibulatie alleen maar verhoogt.

De analyse die verwerende partij maakt, namelijk dat haar vrees voor herhaaldelijke VGV dient afgewezen te worden nu er geen geloof gehecht wordt aan haar vrees op gedwongen huwelijk, schiet bijgevolg te kort en is bovendien zeer onzorgvuldig, nu zij deze vrees niet enkel en alleen ophangt aan haar vrees voor gedwongen huwelijk met U. Dat deze vrees (op gedwongen huwelijk) ongeloofwaardig werd bevonden, doet dan ook niet ter zake. Uit haar eigen verklaringen en (reeds aangehaalde) objectieve informatie blijkt afdoende dat het risico op herinfibulatie in Somalië reëel is. Verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad.

Er werden geen vragen gesteld over verzoeksters familiale status en de houding van haar familie ten aanzien van VGV. Verder waren er geen vragen over haar standpunt ten aanzien van besnijdenissen en hoewel zij zelf aangaf heel erg veel onder de uitgevoerde besnijdenis geleden te hebben, werd de impact ervan op haar leven niet bevraagd. Toch zijn in dit geval alle risicoverhogende factoren voor herinfibulatie aanwezig. Verzoekster is laaggeschoold, komt uit een conservatieve omgeving, heeft al een VGV type 3 ondergaan, werd gedesinfibuleerd, is een alleenstaande en gescheiden vrouw en heeft nog geen kinderen. Verzoekster kan niet anders dan vaststellen dat de bestreden beslissing een partiële lezing heeft gemaakt van de Belgische COI Focus, die als rode draad stelt dat er weinig informatie te vinden is, gezien het een privéaangelegenheid is, en die enkele bronnen aanhaalt die stellen dat herinfibulatie na de bevalling niet systematisch is, maar waarbij kanttekeningen worden gemaakt zoals het feit dat dit eerder gebeurt op het

platteland (waaruit verzoekster afkomstig is), dan in de stad, en dat verschillende bronnen haar risico op herinfibulatie onderbouwen.

De vrees voor een herhaalde VGV in geval van terugkeer naar Somalië in hoofde van verzoekster is in ieder geval reëel op basis van deze informatie. De algemene omstandigheden in het land van herkomst – met name vooral de zeer hoge prevalentiegraad en het algemene gebrek aan (overheids)bescherming vanwege de maatschappelijk sterk ingeburgerde praktijk, waardoor er eveneens een grote maatschappelijk-familiale druk bestaat in Somalië, nopen ertoe te concluderen dat een objectieve vrees om opnieuw VGV te ondergaan, of hier verder de gevolgen van te moeten dragen, een subjectieve, reële vrees op herhaalde VGV rechtvaardigt. Een eventueel vermeende ongeloofwaardigheid die zou worden weerhouden met betrekking tot haar persoonlijke en familiale situatie doet er in het geval van deze context niet toe. Het VN-Antifoltercomité besliste in gelijkaardige zin dat de algemene context in die zin dermate doorweegt dat een eventueel gebrek aan geloofwaardigheid omtrent de persoonlijke situatie niet kan doorwegen.

In geval vastgesteld wordt dat een verzoekster een dergelijk type van vrouwelijke genitale verminking heeft ondergaan dienen volgens de Raad twee aspecten van de vrees minutieus onderzocht te worden, wat *in casu* echter niet gebeurde. Het gaat enerzijds over de vraag naar de permanente gevolgen van de genitale verminking, op fysiek en psychisch vlak en het voortdurend karakter ervan. Anderzijds gaat het over de vraag naar herhaling van de initiële vervolging of minstens van een vervolging die hiermee een verband vertoont. Het is dan ook vaststaande rechtspraak van de Raad dat infibulatie door haar specifieke aard (infibulatie en desinfibulatie) meestal voor vrouwen die deze hebben ondergaan een risico op herhaalde, voortdurende vervolging creëert gezien de noodzaak van toekomstige interventies die neerkomen op het reproduceren van de oorspronkelijke vervolging.

Bijgevolg past ook de Raad in dergelijke gevallen artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet toe. Verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad.

Bijgevolg kan geconcludeerd worden dat er voldoende objectieve elementen voorhanden zijn om aan te nemen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Somalië heeft ingevolge het voortdurende karakter van haar reeds ondergane vrouwelijke genitale verminking type 3 (infibulatie) en het daarbij onlosmakelijk verbonden risico op herinfibulatie, met de lokale samenleving als actor van vervolging, en een totaal gebrek aan overheidsbescherming omwille van de specifieke diepgewortelde maatschappelijke Somalische context.

- Reëel risico op ernstige schade.

Verzoekster is afkomstig uit Garasweyne, district Balcad, regio Middle Shabelle. Dit wordt niet betwist door verwerende partij. Verzoekster citeert uit landeninformatie over de veiligheidssituatie in Middle Shabelle. Bijgevolg besluit de EUAA "*Country Guidance*", zoals verwerende partij, dat het niveau van willekeurig geweld een hoog niveau bereikt, waardoor een lager niveau van individuele elementen vereist is om te concluderen dat verzoekster bij terugkeer bloot zal staan aan een reëel risico op ernstige schade.

In hoofde van verzoekster zijn verschillende pertinente individuele elementen aanwezig, die ervoor zorgen dat zij een verhoogd risico op ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet loopt. Er dient nog opgemerkt te worden dat verzoekster zich nergens anders kan vestigen binnen Somalië. Zij had eerder al Somalië verlaten, maar werd gedeporteerd naar Somalië, waarop ze terugkeerde naar Garasweyne, nu zij nergens anders terecht kon.

Bovendien moet er rekening mee worden gehouden dat, zoals uit de bovenstaande informatie blijkt, het district Balcad, waar de verzoekster vandaan komt (wat bovendien onbetwist is), het op één na zwaarst getroffen district is van de regio Middle Shabelle.

Verzoekster verwijst naar de situatie van vrouwen in Somalië en citeert uit landeninformatie hieromtrent, alsook UNHCR. Verzoekster verwijst naar onderzoek dat vrouwen als kwetsbaar kwalificeert in gebieden getroffen door conflict. Vrouwen lopen een hoger risico op psychische gevolgen van oorlog, in het bijzonder door het risico op gendergerelateerd geweld, hetgeen op zijn beurt dan weer gelinkt wordt aan mentale gezondheidsproblemen. Dit alles zorgt ervoor dat verzoekster zich, als vrouw in een kwetsbare positie zal bevinden. Zij staat namelijk meer dan anderen bloot aan willekeurig geweld, i.e. gendergerelateerd geweld in conflicten, en deze dreiging heeft een impact op haar mentale gezondheid, waardoor zij een verhoogd risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Ten tweede, loopt verzoekster ook een groter risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, daar zij als vrouw een reëel risico loopt op gendergerelateerd geweld. Bovendien heeft verzoekster als gescheiden vrouw, geen man om haar te beschermen.

Verzoekster heeft in januari 2023 Somalië verlaten, zo'n twee jaar geleden, en kwam in februari 2023 in België toe. Zij verblijft bijgevolg vandaag al meer dan twee jaar in België. Dit betekent dat verzoekster gedurende meer dan twee jaar niet meer in aanraking is gekomen met het leven in Somalië maar is geïntegreerd in een geheel nieuwe samenleving met een eigen waardensysteem. Daardoor kan het voor haar een uitdaging worden om zich naderhand opnieuw in te passen in andere bestaande, of intussen sterk gewijzigde, maatschappelijke structuren (zoals de Somalische). Ze dreigen rituelen en gewoontes te vergeten omdat de (Belgische, westerse) maatschappij waarin ze leefden andere regels kende.

Ten eerste zorgt het lange verblijf in België van verzoekster dat het voor haar moeilijker zal zijn om opnieuw te integreren in de Somalische samenleving en zich aan te passen aan de aldaar geldende normen om ernstige schade te voorkomen. Daarbij dient benadrukt te worden dat zij in een regio leeft met een zeer volatiele veiligheidssituatie en een grote aanwezigheid van Al Shabaab. De beschikbare informatie onderbouwt het risico om vervolgt te worden, dan wel op ernstige schade op grond van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, in Al Shabaab gecontroleerde gebieden (en zelfs in de door de overheid gecontroleerde gebieden). Verzoekster citeert uit landeninformatie en uit rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (*Sufi en Elmi v. United Kingdom*).

Gelet op de beschikbare informatie en de individuele elementen, namelijk verzoekster haar kwetsbaarheid en lang verblijf in de Belgische samenleving, die cumulatief en in relatie met elkaar beoordeeld moeten worden, moet er dan ook worden besloten dat in hoofde van verzoekster een verhoogd reëel risico bestaat dat zij blootgesteld zal worden aan ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Ten tweede, zorgt haar lang verblijf in het westen ook voor een beperking van haar aanpassingsvermogen. Zij is niet langer gewend aan een leven waarbij zij constant op haar hoede dient te zijn en signalen dient te ontvangen en analyseren om het risico op geweld in te schatten en hierop te anticiperen. Verzoekster is niet meer gewend aan het dagelijkse leven in haar turbulente regio en is de gedragingen die zij dient te stellen om geweld te voorkomen, ontwend. Zij loopt bijgevolg een verhoogd reëel risico op ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

3.1.2. In een nota met opmerkingen van 14 maart 2025 stelt de commissaris-generaal dat het aangevoerde middel ongegrond is. Hij voegt de hyperlinks toe van de rapporten waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing en verwijst naar de COI Focus "*Somalië. Vrouwelijke genitale verminking (VGV)*" van Cedoca van februari 2025.

3.1.3. In een aanvullende nota van 10 november 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- de "*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022;
- het EUAA-rapport, "*Country Guidance: Somalia*" van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, "*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*" van mei 2025;
- het EUAA-rapport, "*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*" van 13 augustus 2025;
- de COI Focus "*Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)*" van Cedoca;
- het LIFOS-rapport, "*Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) – Translation*" van 13 mei 2025.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in om haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoekster volhardt in een versie van haar verklaringen en haar vrees voor een gedwongen huwelijk, wist dit de tegenstrijdige verklaringen niet uit. Verder brengt zij geen dienstige argumenten bij die de correcte en pertinente motieven in de bestreden beslissing hieromtrent in een ander daglicht stellen, neemt de Raad deze motieven integraal over:

“Uw verklaringen bevatten verschillende tegenstrijdigheden en toevalligheden die uw relaas niet aannemelijk maken. U maakt niet geloofwaardig dat u geviseerd werd door een Al-Shabaab-lid voor een gedwongen huwelijk.

- *Tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 31 mei 2023, hierna “DVZ”, geeft u aan dat u eerst rechtstreeks benaderd werd door U. en dat hij pas na uw weigering naar uw oom O. ging om uw hand te vragen (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 21 oktober 2024, hierna “CGVS”, geeft u echter aan dat U. rechtstreeks naar uw oom O. ging om u ten huwelijk te vragen (CGVS, p. 13). U geeft zelfs aan dat u U. zelf nog nooit ontmoet hebt en bevestigt voor een tweede keer dat hij rechtstreeks naar uw oom O. is getrokken (CGVS, p. 31 & 32). Hiermee geconfronteerd haalt u aan dat uw woorden misschien verkeerd vertaald werden (CGVS, p. 34). Nochtans gaf u bij het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat u geen problemen hebt gekend tijdens het interview bij de DVZ, dat u toen de tolk goed verstond en dat het verslag u werd voorgelezen (CGVS, p. 3.). Voorgaande doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u of uw oom benaderd werden door een plaatselijk lid van Al-Shabaab en dat uw oom om die reden gedood werd.*

- *U zegt U. nooit fysiek ontmoet te hebben en hem helemaal niet te kennen, maar geeft tegelijkertijd ook aan dat het voor u duidelijk was dat hij tot Al-Shabaab behoorde door de manier waarop hij sprak op het moment dat hij u een aanzoek heeft gedaan (CGVS, p. 32). Ook dit maakt het gegeven dat U. u een aanzoek gedaan heeft en de daaruit volgende problemen opnieuw niet aannemelijk.*

- *U was niet thuis op het moment dat de leden van Al-Shabaab bij uw oom thuis zijn gekomen, maar wist toch meteen van zijn dood af en u kan zelfs aangeven dat de ouders rustig naar huis vertrokken (CGVS, p. 33). Het gegeven dat U. absoluut met u wilde trouwen en er zelfs uw oom en halfbroer voor doodde, maar hij daarna gewoon vertrok en er niet in slaagde (of mogelijks zelfs geen poging ondernam om) u te lokaliseren, is weinig aannemelijk. U geeft bovendien aan dat u van de schietpartij hoorde omdat u in een erg klein dorp woonde (CGVS, p. 33), wat het des te minder aannemelijk maakt dat U. u niet zou (pogen te) vinden om u op te eisen als vrouw nadat hij uw oom en halfbroer heeft gedood.*

Uw verklaringen over de bedreigingen van uw ex-man zijn niet aannemelijk.

- *Volgens uw verklaringen zegt uw ex-man dat u nog steeds met hem gehuwd bent en wilt hij u opnieuw opeisen als zijn vrouw (CGVS, p. 4 & 14). Nochtans geeft u zelf aan dat u wel degelijk van hem gescheiden bent. U vluchtte naar Saoedi-Arabië om uw man te ontkomen en vroeg daar vrijwel meteen de scheiding aan via uw moeder (CGVS, p. 7 & 23). Zij regelde dit via uw oom, de broer van uw vader, die daarvoor was teruggekeerd uit Zuid-Afrika (CGVS, p. 23). Omdat u zelf niet aanwezig was, bevestigde uw moeder dat de scheiding voltrokken was (CGVS, p. 24). Bovendien geeft u aan dat uw man enkel wilde scheiden op voorwaarde dat zijn bruidsschat werd terugbetaald, wat uw moeder dan ook deed (CGVS, p. 7 & 24). Tot slot werd de scheiding ook nog eens bevestigd door de geloofsgeleerde (CGVS, p. 8). Het gegeven dat uw ex-man u absoluut opnieuw zou willen en kunnen opeisen nadat u officieel van hem gescheiden bent, uw bruidsschat terugbetaald hebt en een bevestiging van de geloofsgeleerde kreeg, is dus niet aannemelijk.”*

De bestreden beslissing stelde eveneens terecht dat verzoekster geen zicht biedt op haar huidig netwerk in Somalië:

“U biedt het CGVS geen zicht op uw huidig, volledig netwerk in Somalië, en de omstandigheden van uw vertrek uit uw land van herkomst.

- *Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen, uw vermeend gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab en de aanval op uw oom en broer die daaruit resulteerde (CGVS, p. 13), biedt u geen reëel zicht op uw werkelijk netwerk. Hierdoor heeft u evenmin aangetoond dat u bij terugkeer naar Somalië als alleenstaande vrouw zonder netwerk beschouwd moet worden*

- Bij de DVZ geeft u aan dat uw halfbroers Abd. en M. in Garasweyne wonen (Verklaring DVZ, p. 9), bij het CGVS geeft u dan weer aan dat zij op het moment van uw vertrek uit Somalië al in Zuid-Afrika woonden (CGVS, p. 6). Voorgaande doet vermoeden dat u informatie achterhoudt over de ware grootte van uw netwerk in Somalië.

- U geeft aan dat uw dorp van 2009 tot aan uw vertrek op 20 januari 2023 onder de volledige controle van Al-Shabaab stond (CGVS, p. 12). Toch kon u meerdere keren ongestoord vertrekken uit uw dorp en vluchten naar Saoedi-Arabië en Mogadishu. Meer nog, op de avond dat uw oom en halfbroer gedood werden kon u met behulp van uw buurvrouw meteen vertrekken uit het dorp (CGVS, p. 33), om uw reis naar Europa aan te vatten, terwijl een plaatselijk lid van Al-Shabaab absoluut met u wilde trouwen. Daarbij kon u bovendien ook nog, ondanks dat u halsoverkop uw dorp diende te verlaten het geld dat u in Saoedi-Arabië gespaard had meenemen, zonder daarvoor naar huis terug te keren. U betaalde met dat geld immers de helft van uw reis naar België (CGVS, p. 11). Het gegeven dat u als alleenstaande vrouw zonder mannelijke begeleiding zonder enig probleem kon vertrekken uit uw dorp terwijl u op de vlucht was voor een lid van Al-Shabaab is weinig aannemelijk. Voorgaande doet verder vermoeden dat u informatie achterhoudt over de grootte en de financiële draagkracht van het netwerk dat in uw hoofde bestaat in Somalië.”

Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen argumenten bij die afbreuk kunnen doen aan deze vaststellingen.

Verzoekster wijst op het risico op herinfibulatie bij een terugkeer naar Somalië.

Om het risico op herinfibulatie te kunnen beoordelen moet rekening worden gehouden met de globale context van de vrouw en het geheel van factoren die verzoeksters situatie kenmerken om deze naar behoren te kunnen beoordelen.

In casu is niet betwist dat verzoekster een type III VGV heeft ondergaan. Dit kwalificeert aldus als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De vraag is of er goede redenen aanwezig zijn om aan te nemen dat deze vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

Daarbij kan geen abstractie gemaakt worden van het feit dat verzoekster een negenendertigjarige vrouw is die reeds gehuwd is geweest en reeds was gedesinfibuleerd in Somalië. Verzoekster maakt verder haar vrees op een gedwongen huwelijk bij terugkeer niet aannemelijk, waardoor evenmin kan worden aangenomen dat zij bij een terugkeer zou worden geheerinfibuleerd in het licht van een gedwongen huwelijk. Waar verzoekster nog stelt dat zij bij een terugkeer mogelijks zal worden verdacht op overspel en hierop zal worden gecontroleerd, benadrukt de Raad dat verzoekster reeds getrouwd is (geweest), in Somalië al gedesinfibuleerd was en daar niet werd herbesneden, wat bevestigt dat het principe van maagdelijkheid niet meer speelt en niet meer relevant is. Daarnaast heeft verzoekster geen duidelijk zicht gegeven op haar netwerk in Somalië. Daardoor geeft zij evenmin informatie op haar familienetwerk, haar sociale context of personen of groepen die bij terugkeer naar Somalië een invloed op haar zouden kunnen uitoefenen om een herinfibulatie te ondergaan.

Er blijkt evenwel geen sprake te zijn van systematische of gedwongen herinfibulatie bij een terugkeer naar Somalië (EUAA-rapport “*Somalia. Country Guidance*” van oktober 2025, p. 59-60). Onder dergelijke omstandigheden kan de commissaris-generaal terecht besluiten en treedt de Raad dit besluit bij dat er *in casu* goede redenen bestaan in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij terugkeer naar Somalië niet opnieuw het slachtoffer zal worden van vrouwelijke genitale verminking.

Waar verzoekster nog stelt dat zij zich bij een terugkeer zal bevinden in een kwetsbare positie en zal blootgesteld worden aan gendergerelateerd geweld in het kader van een conflict, benadrukt de Raad dat verzoekster dit *in concreto* aannemelijk dient te maken. De loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op haar persoon, volstaat hiertoe niet, temeer er geen geloof kan gehecht worden aan de door haar opgeworpen vervolging en haar beweerde gebrek aan een ondersteunend netwerk in Somalië.

In zoverre verzoekster wijst op haar verwestering merkt de Raad op dat verzoekster hier zelf geen gewag van heeft gemaakt gedurende de procedure. Op het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd aan verzoekster of ze alles kon vertellen, antwoordde ze positief (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 34). Haar advocaat maakte evenmin gewag van een vrees bij terugkeer naar Somalië omwille van haar verblijf in Europa of België en het risico om te worden gepercipieerd als ‘verwesterd’. De Raad wijst er echter op dat verzoekster de verplichting heeft om haar volledige medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag. Het is aan haar om van bij het begin van de asielpcedure de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstantie zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo

gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle relevante elementen van haar verzoek om internationale bescherming. Verzoeksters vrees om bij een terugkeer problemen te krijgen door haar verblijf in Europa, wordt dan ook ondergraven doordat zij deze vrees niet eerder vermeldde tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming.

In elk geval wijst de beschikbare landeninformatie erop dat louter verzoeksters profiel als 'terugkeerder' niet kan volstaan om aan te nemen dat zij in Somalië dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster dient haar vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade immers *in concreto* aannemelijk te maken.

In casu stelt verzoekster dat zij al meer dan twee jaar in België verblijft. Zij stelt dat het daardoor voor haar een uitdaging geworden is om zich opnieuw in te passen in andere bestaande, of intussen sterk gewijzigde, maatschappelijke structuren (zoals de Somalische).

Uit voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoeksters verblijf en ervaring in Europa haar op zulke wijze hebben beïnvloed dat zij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die haar op zodanige wijze hebben vervreemd van de Somalische samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. Verzoekster was minstens 32 jaar oud toen zij voor het eerst uit Somalië vertrok in 2019 en minstens 36 jaar oud toen zij uit Somalië vertrok in 2023. Hieruit kan worden afgeleid dat zij in Somalië reeds gevormd was naar de Somalische waarden en normen. De Raad wijst er verder op dat verzoekster slechts sinds 2023 in België heeft verbleven in het kader van de asielpprocedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoekster op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat zij niet langer zou kunnen aarden in de Somalische maatschappij. Verzoekster spreekt ook nog steeds Somalisch, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4).

Het loutere gegeven dat verzoekster zich bij een terugkeer in enige mate zou dienen te conformeren aan de in haar land gangbare en dominante cultuur, kwalificeert op zich niet als een 'vervolging' in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster haalt verder geen concrete elementen aan die wijzen op een verwestering in haar hoofde.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, neemt de Raad de vaststellingen van de bestreden beslissing hieromtrent over:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op <https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaacoireportsomaliasecuritysituation20230222.pdf>, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202304EUAACOIQueryResponseQ13SomaliaSecuritySituation.pdf>, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussomalie.overzichtveiligheidsincidenten20231221.pdf> of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste

kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilitie, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Ook in het licht van de meer recente informatie van EUAA (“Somalia Security Situation” van mei 2025 en “COI Query Somalia Major political, security, and humanitarian developments” van augustus 2025) en de richtlijnen van EUAA van oktober 2025 (p. 77 e.v. en 91-92 over Middle Shabelle), blijft deze beoordeling overeind. De informatie van de COI Focus “Somalië. Veiligheidssituatie” van Cedoca van maart 2025 doet evenmin anders oordelen.

Waar verzoekster nog meent dat ze door haar verblijf in Europa niet langer gewend is om het risico op geweld correct in te schatten en hierop te anticiperen zodat zij hierdoor een verhoogd reëel risico loopt op ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat verzoekster tot volwassen leeftijd in Somalië heeft gewoond, dat zij over voldoende beoordelingsvermogen beschikt. Aldus kan geenszins worden besloten dat verzoekster niet in de mogelijkheid zou zijn om bij een terugkeer naar Somalië gevaarlijke situaties naar behoren in te schatten.

Er zijn geen persoonlijke omstandigheden aan de orde die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in verzoeksters hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat zij bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon.

Verzoekster voert geen andere redenen aan waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar Somalië. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP